

ЯРМОЛЮК Микола Якович (01. 05. 1932, с. Пустоха Ружинського р-ну Київської обл., нині Прибережне Бердичівського р-ну Житомирської обл.) — прозаїк, публіцист. Батько [Сергія](#) та [Наталі Ярмолюків](#). Член НСПУ (1976). Премії імені І. Огієнка (2010), імені В. Земляка (2014), обласна імені Лесі Українки (2019), імені В. Юхимовича (2021). Закінчив Житомирський сільськогосподарський інститут (1964), ВПШ ЦК КПУ (Київ, 1968). Працював у районних газетах Житомирщини (1958—2003), зокрема редактором радомисльських районних газет «Зоря Полісся» (1975—83) та «Радомисль» (1994—2003, засновник). Дебютував 1968 оповіданням «Сама в хаті» в журналі «Дніпро». Тематика творчості: життя людей українського села, а також української інтелігенції,

робота правоохоронних органів, психологія родинних та інтимних стосунків. Основне художньо-естетичне спрямування — показ краси душі, національних рис, складних доль хліборобів, їх нащадків. Для творчості Я. характерне використання живої народної мови, традиційного українського пейзажу, діалектів Полісся. Письменник надає перевагу динамічним сюжетам, психологічному аналізу, тяжіє до новелістики навіть у великих художніх полотнах.

Основні твори

Ружі плывуть за водою: Оповідання. К., 1972; Весняне поле. К., 1974; Сусіди, а між ними Василько. К., 1975; Тільки один день: Повісті, оповідання. К., 1978; Чотири справи інспектора Турчина: Детектив. К., 1978; Земля його батька. К., 1981; З роду Сіриків. К., 1984; Сладкая горечь. Москва, 1986; Люди і долі. К., 1986; Полуничний сезон: Детектив. К., 1987; Дорога без початку і кінця. К., 1990; Після пожежі. Ж., 1991; Чорні дні самоти. К., 1997; Самітня молода жінка. К., 1997; Хутір Сторожа. Ж., 1999; Туга за коханням. К., 2002; Діти ідуть далі. Ж., 2005; Букет лісових квітів. Ж., 2007; Убивство на п'ятнадцятому кілометрі. Справа одинадцята. Слідами однієї смерті. Справа дванадцята. Ж., 2008; Ой люди, людоньки... Ж., 2008; Дорога без початку і кінця. Кн. 2. Ж., 2008; Дві любові Миколи Галяса. Ж., 2011; Життя прожити, не поле перейти. Ж., 2012; Крізь рожевий туман. Ж., 2016; Жито родить на життя. Ж., 2018.

Рекомендована література

1. Микола Якович Ярмолюк // Письменники Житомирщини. Кн. 1. Ж., 2010.

[М. П. Пасічник](#)

Бібліографічний опис:

Ярмолюк Микола Якович / М. П. Пасічник // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890985>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).